

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 1. Sanctus Arsenius Monachus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

ROMA CAPTA.

HISTORIA ECCLESIASTICA. LIBER XX.

SIRICIUS, PAPA.
ARCADIUS IN ORIENTE, HONORIUS IN
OCCIDENTE, IMPERATORES.

§. I.

S. Arsenius Monachus.

theodosio elato, ambo filii, Sæculum IV.
quod præceperat Parens, Im- A C. 395.
perium diviserunt. Arcadius, *Sup. l. XIX.*
annos natus viginti in Oriente impera- §. 58. *Vitæ*
Hist. Eccles. Tom. V. A vit, *PP. l. 3. c. 37.*

Sæculum IV. vit, Honorius, puer decennis, in Occi-
A. C. 395. dente. Amborum juventutem rexerat

Metaphr. ap. Sur. 19. Jul. S. Arsenius, eorum, cum baptizarentur,
c. 2. 3. Patrinus, morum moderator, & Magister

litterarum; necdum enim hæc duo mu-
nera, sicut hodie, separabantur. Erat
Arsenius Romanus, humanis æque, ac di-
vinis litteris doctissimus, & solida pieta-
te insignis; ordinem Diaconatus susce-
perat, & Romæ vitam tranquillam cum
sorore sua degebat, cum Theodosius de-
liberans, cui viro filiorum suorum edu-
cationem crederet, hac super re ad Im-
peratorem Gratianum scripsit; Gratiano
SS. Pontificis consilium exquirenti, is Ar-
c. 5. senium, virum tanto muneri parem indi-
cavit; itaque Arsenius, a Gratiano Con-
c. 6. stantinopolim missus, Theodosio placuit,
qui Senatoria dignitate auctum, ab om-
nibus, tanquam filiorum suorum paren-
tem, honorari præcepit. Quadam die,
cum studiorum tempore cubiculum in-
gressus Theodosius vidisset, sedentes fi-
lios auscultare, & Arsenium stantem lo-
qui, illico præcepit, ut illis horis Imperia-
c. 7. lis Dignitatis insignia deponerent, & Ar-
senius sedens doceret.

Arsenium ingens solitudinis amor te-
nebat, muneris sui curæ, & excelsæ for-
tunæ splendor oneri erant; honoribus
non delectabatur. Tandem discedendi
occasionem fors obtulit, cum Arcadius
culpam

culpam admisisset, quæ ob gravitatem Sæculum IV.
 dissimulari non poterat, ultimum puero- A. C. 395.
 rum supplicium adhibuit, & adolescentis
 petulantiam virgarum verberibus casti-
 gavit. Hic rigor juvenis animum eo us- Arsenius.
 que exacerbavit, ut cuidam Duci, qui
 militibus corporis sui custodibus præerat,
 districtè mandaverit; ab Arsenio se, qua-
 cunque demum via, liberaret. Dux mi-
 litum, qui Arsenium reverebatur, & Im-
 peratorem timebat, Arsenio aperuit, quid
 Arcadius moliretur, suavitque, ut si de
 vitæ suæ periculo securus esse vellet, e
 Regia se fuga eriperet. Arsenius in pre-
 ces se dedit, ut Dei voluntatem cogno-
 sceret, audivitque vocem, sibi dicentem:
Arteni! homines fuge, & salvaberis. Apophth. PP.
 Huic imperio confestim morem gerens, ap. Cotel.
 conscenso navigio, Alexandriam, & inde Monum.
 in desertum Scetis venit, ubi vitam Mo- Græc. to. I.
 nasticam amplexus est. Ibi existens, rur- p. 353. n. I.
 sus ad Deum oravit, ut sibi viam salutis n. 2.
 revelaret, atque iterum vox ei allapsa:
Arteni! fuge, sile, quiesce! ita peccatum
effugies.

Imperator Theodosius, cum viri de- Metaph. c. 9.
 siderio teneretur, eum in omnibus insu-
 lis, & desertis investigari jussit, sed fru-
 stra. Tandem Theodosio fati functo,
 Arcadius locum, quo secessisset, compe-
 rit, & scripta Epistola se ejus precibus
 commendabat, pessima se in eum fuisse
 machi-

Sæculum IV. machinatum fatebatur, rogabat veniam,
A. C. 395. potestatem faciebat, ut omnibus Ægypti
 tributis uteretur pro lubitu, eaque in Monasteria, & pauperes elargiretur,
 tantum sibi per Epistolam respondere non gravaretur. Arsenius moveri non potuit, ut rescriberet, sed tantum rogavit, ut suis verbis responderent: *Deus omnibus nobis peccata nostra remittat, quid distributio pecuniarum ad me, cum jam mortuus sim?* Initio suæ conversionis, adhuc non nullos sæculi gestus, non cogitans, retinebat; sedens, crura decussabat, & pedem uni genu imponebat; aperte increpare nemo audebat, ob viri reverentiam; verumtamen Abbas Pastor hac usus est industria; cum altero convenit, se ipsum in proxima fratrum congregatione hoc situ assessurum, ut se reprehendendi occasionem haberent; Pastor, quod condixerat, fecit, illico, quod contra leges modestiæ peccaret, monitus est, atque nullo verbo immodestiam defendit; intellexit Arsenius, hoc monitum ad se spectare, & sicut Patres speraverant, factum correxit.

§. II.

S. Arsenii virtutes.

Apophth. n. 4. Cæterum nulla alia re, quam virtutum splendore ab aliis Monachis communitatis Scetenensis Arsenius discernebatur.
 Nemo,